

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Beati Ignatii Martyris, Et Archiepiscopi Antiochensis, Epistola Ad
Hephesios. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ἡδὴ γὰρ ταρσῶ μὴ ἀμείλει, ἀλλὰ συνωχέσεσθαι αὐ-
τὸς ἐπίβλεπε, ὡδισκῆσαι αὐτοὺς τὸ διαγγέ-
λοι. μαρτυρῶν ἐν νεαπόλει τῆ πεδὸς ἀναζαρκῦ ἐ-
πίσκοπον, προσεγορῶν ἐν κελίῳ. πρόσθεν ἡ ἡ
τῶν σιμωνοτάτην μαρίαν. τῶν θυγατέρων μου τῶν
πολυμαθεσάτων (ἢς αὐτίψυχον γενοίμεθα) τὸ ἰθ-
υμπλήριον τῶν δισεβάδων γυναικῶν. ἰγιαλόντων
σε καὶ γὰρ ἄσπι δὲ δοκιμοῦντα, ὁ πατήρ τοῦ χρι-
στοῦ δὲ αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς φυλάττει ὑμῶν κη-
κισον βίου χρόνον, εἰς ὠφέλειαν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκ-
κλησίας. ἐβῶσσο γὰρ κυρίῳ καὶ προσδύχου, ἵνα
πλεωθῶ.

Curam eorum, qui sunt Tarfi, ne abijcias: sed
uisites illos frequentius, in Evangelio q̄ con-
firmes. Marin, Neapolitanum ad Anazarcū,
Episcopum, compelles in domino. Alloque-
re etiam honestissimam, doctissimamq̄ filiā
meam Mariam: cuius ego animum non pos-
sum non amare, in quo elucet imago quæ-
dam sanctissimarum foeminarum. Saluum te,
& inculpatū in omnibus, conseruet Pater cœ-
lestis, per unigenitū suum filiū: ut quām diutis-
simē utilitati esse suæ Ecclesiæ possis. Vale in
Domino: & ora, ut finem feliciter consequar.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥ-
ΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-
ΡΟΥ ΘΕΟΡΟΔΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ
πρὸς Εφεσίους. ια.
BEATI IGNATII MAR-
TYRIS. ET ARCHIEPISCOPI
ANTIOCHENSIS, EPISTOLA
Ad Hephesios. 11.

IGNATIOS ὁ καὶ θεοφόρος, τῆ
δύσκολῆ καὶ μεγάλῃ θεοῦ πα-
τρὸς, καὶ πληρώματι, τῆ καὶ πτω-
χειᾶ καὶ αἰώνῳ, ἐν Ἰσταν-
τῶν εἰς δόξαν ἡράκμονον, ἄτρεπ-
την, ἠνωμένην καὶ ἐκλελεγευμένην γὰρ πᾶσαι ἀληθι-
νῶν, γὰρ θελήματι τοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τῆ ἐκκλησίας τῆ ἁγιο-
μακαριστῶν, τῆ ἑσὶ γὰρ ἐφέσω φιλίας, πλεῖστα γὰρ ἰη-
σοῦ χριστοῦ καὶ γὰρ ἀμάμω χαρᾶ χαίρειν. ἀπειδέξά-
μην ὑμῶν γὰρ θεῶ τὸ πολυπόθητον ὄνομα, ὃ κέ-
κτισε φύσει δικαίᾳ, ἡτὶ πίστιν καὶ ἀγνώστων γὰρ
χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν μυστῶν ἐν τῷ θεῷ
Θεοανδρωπίας, ἀναζωπυρήσαντες δὲ οὐ γὰρ ἀμα-
τιχρῆς τὸ συγκινῶν ἔργον, τελείως ἀπαρτίτα-
τε ἀκούσαντες με δεδμεγόνον ἀπὸ συρίας ἕως χρι-
στοῦ φιλωνίῳ ἐλπίδῳ, πεποιοῦντα τῆ πτωδύ-
χῆ ὑμῶν ἐπιτιχεῖν γὰρ εἶμεν θνητομαχίῳσαι, ἵνα
ἴδῃ τοῦ μαρτυρίου δυνάμει μαθητῆς ἐν τοῦ ἰ-
ησοῦ ἡμῶν ἑαυτῶν ἀνομιγόντων θεῶ προσφο-
ρῶν καὶ θυσιῶν. ἐγὼ μὲν οὐδὲ τὴν πολυπλήθειαν ὑ-
μῶν γὰρ ὄνοματι θεῶ ἀπέληφα γὰρ ὀνησίμω, ἵνα
ἐπὶ ἀγνώστων ἀδελφῶν, ὑμῶν δὲ ἐπισκόσω.

MAXIMA cum latissimaq̄ or-
dinatā à Deo Patre benedictio-
ne, prædestinatāq̄ ante secula
ad sempiternam & perpetuam
gloriam, firmam & immotam
constantiam, electā ad unitatem in uera pas-
sione, per uoluntatem Dei patris, & Domi-
ni ac saluatoris nostri Iesu Christi, Ecclesiæ
sanctissimæ quæ est Ephesi in Asia: Ignatius
plurimam in Iesu Christo, gaudiōque incul-
pato, S. D. Accepi ego uestrū in Deo per-
quam optabile nomen: quod quidem, qua fi-
de estis, ac charitate in Christo Iesu Salvatore
nostro, & uerè estis, & meritò consequuti.
hoc enim studio humanitatis, Deum estis se-
quuti. Iam igitur, quum audiatis, me pro-
pter Christum, communi spe omnium nos-
trum, captiuum abduci ex Syria: excitate,
obsecro, ardorem illum uestrum, atque singu-
lare studium, quod in regeneratione uobis
per sanguinem Christi innatum insitumq̄ est:
inceptam uestri ædificationem absoluite, ad
finemque perducite. Confido enim ego hoc
uestris precibus, me illarū intercessione con-

sequuturum esse, ut Romæ mihi liceat depugnare ad beluas, hocque martyrio discipulus
fieri eius, qui seipsum pro nobis oblationem Deo sacrificiumque tradidit. Vestrum in
Deo profectum, ex Onesimo accepi uestro Episcopo, homine sanè mirabili charitate.

E

Quem equidē opto, uos uti omnes secū dū
Christum diligatis, eiq̄ similes esse studeatis.
Grates enim Deo meritō habent, qui talib us
talē uobis cōcesserit in Christo Episcopū. De
Birrho autē cōseruo nostro, uestro uerō secū
dū Deū Diacono, uiro p̄ omnia laudatissi
mo: precor, ut in Ecclesiā honorem, beatissi
miq̄ uestri Episcopi, in ea qua cōepit innocē
tia, permaneat. Crocus uerō, homō & Deo di
gnus & uobis, quē tanquā exemplū quoddā
uestre charitatis accepimus, in omnib⁹ rebus
mihi solatio fuit, ita planē, ut eū captiuitatis
meā minimē puduisse intellexerim. Sic Pater
Iesu Christi solatio erit, cū ipsi, tū Onesimo.
Birrho, Euplo, Phrontoni: qbus ego uisus, oēs,
quod ad charitatē attinet, uos me uidisse ui
deor. Utinā hoc mihi de uobis perpetuum sit
gaudiū: si quidē dignus fuero. Vestrū autē est,
omni ratione glorificare eum, à quo ipsi estis
glorificati, Iesum Christū: ut cōmuni obediē
tia fitis copulati ad eandē animi sententiā, eadē
q̄ loquamini de iisdē rebus uniuersi, quō
ita Episcopo & Presbyteri summissi, sanctā
uitā per omnia trāsfigatis. Neq̄ hoc ego p̄ce
ptum à me uideri uelim, quasi sim aliquid: nō
enim, si ob nomē Iesu Christi uinctus sum, iā
idē in ipso perfectus sum. modō enim disci
pulo fieri, incipio: uobiscūq̄ loquor, ut cū cō
feruis. Ac quū ego uestra admonitione opus
habere in fide, in doctrina, in patiētia, in tole
rātia: tñ, quoniā tacere me de uobis mea nō fi
nit charitas, institui uos hortari, ut cōiunctis
in Deo & Christo sentētijs, pariter omnes ad
eandē metā p̄peretis: ad eāq̄ rē meo us exē
plo incitare, quē admodū Paul⁹ fecit. sic enim
ille: Imitatores, inquit, mei fiatis, quē admodū
ego Christi. Vnde uidetis, currēdū esse uobis,
quō currat Episcopus, quō uester secū dū Deū pa
stor est. qđ & facitis qudē, instituti à sancto Spi
ritu (sic enim dignissimū uestrū sanctissimūq̄
Presbyteriū, cū Episcopo uestro cōsentit ac
cōsonat, ut quasi fidū qudā inter se uideri cōcē
tus in cithara queat) & copulati cōmuni cō
cordia, ac mutua charitate: cuius princeps est,
& dux, & custos, Iesus Christ⁹. Talis sit altin
ter uos oēs ac singulos cōiūctio (oēs enī nūc
separatim appello) ut quasi chorū unū efficia
tis: quō scilicet cōcordia cōsona, nexūq̄ diui
no cōpliciti, in unitatē oēs cōcinnē cōfluatis cū Deo Patre, suoq̄ dilecto filio Iesu Christo
Dño nostro. Qui quidē illū ipse sic precat⁹ est: Daijs (inqt) sancte Pater, ut quē admodū ego
tuq̄ unū sumus, si ipsi quoq̄ in nobis unū sint. Vestri ergo hęc boni summa est, ut per in
culpatam unitatē Deo omnes cōiuncti, imitatores fitis Christi: cuius etiā membra existitis.
Quod si ego, qui paruo tēpore sum uestro usus Episcopo, tantā tum cum eo cōtraxi con
suetudinē (quē quidem nō humana, sed spiritualis esset:) quātō uos iudicare beatiore de
beo, qui ab eo sic quodammodo toti dependetis quemadmodū Ecclesia à Domino Iesu,
& hic

ὁν δὲ χρομα ἡτὶ χριστὸν ἰησοῦν ὑμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ
παντασ ὑμᾶς ὡς ὁμοίωμα αὐτοῦ εἶναι. Ἐλογητὸς γὰρ
ὁ θεὸς, ὁ χαριστὸν αὐτοῦ ὑμῖν ἐπέστειλε, ὅσιν, ὡς ἐπὶ
ἡσυχαστοῦ κεντῆρα γὰρ χριστῷ, πῶς ἡ σὺν δόξῃ ἡμῶν
βίβρωσι, ἡτὶ θεὸν ἐσακόντες ὑμῶν, ἡτὶ ὡς πᾶσι δὲ
γυμνάσι. Ἐχρηματίζεσθαι αὐτῶν ἀμωμον εἰς ἡ
μιῶν ἐκκλησίας, καὶ τὸ ὑποκόπιον ὑμῶν τὸ μακα
ριωτάτος, κρόκος ἡ, ὁ θεὸς ἀξιοῦν ἡμῶν, ὅς ὡς ἄνε
πλάσιον ἐλάττω ὑμῶν ἀγαπᾶται, ἀπελαβόμεθα, κα
τὰ πάντα με ἀνεπαύσει, ἡτὶ ἄλλοι μὴ ἐκείνου
χρησθῶν ὡς ἡ αὐτῶν ὁ πατήρ ἰησοῦς χριστὸς αὐτοῦ ἡ
μα ὀνησίμω, ἡτὶ βίβρωσι, ἡτὶ πλοῖοι, ὡς φρόντοι. Ἐ
πᾶντας ὑμᾶς κατὰ ἀγάπην εἶδον. ὀναίμην ὑμῶν
ἐλαττωσθε, καὶ πᾶρ ἀξίους ὡς πρέπον οὐκ ὑμᾶς ἡ
ἡτὶ πάντα τῶν ὁμοίων ἐλάττωσθε ἰησοῦν χριστὸν τὸν δε
ξάσαντα ὑμᾶς, ἵνα ὡς μετὰ ἡσυχαστοῦ ἡτὶ κατὰ
σμιλῶν τῶ αὐτῶν νοῦν τῆ αὐτῆ γνώμῃ. ὡς αὐτὸ λέ
γετε πάντες πᾶρ αὐτοῦ ἵνα ἡσυχαστοὶ ὡς μετὰ
ὑποκόπιον ἡτὶ τῶ πρεσβυτέρου, ἡτὶ πάντα τῆ ἡ
γασμῶν, ὅ ἐλάττωσθε ὑμῖν, ὡς ὅτι ἐὰν ἡτὶ ἡ
δεμα ἡτὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅπως ἀπὸ ἡσυχαστοῦ ἰησοῦ
χριστοῦ, νῦν γὰρ ἀρχὴν ἔχω τὸ μαθητῆσθαι, ἡτὶ πᾶσι
λαβόμεν ὡς ὁμοίοις. εἰ μὴ γὰρ ἡτὶ ὑμῶν ἡσυχ
νιδῆναι πῶσι, νονδεσία, ὡς ὁμοίων, μακροθυμία
ἀλλ' ἐπὶ ἡ ἀγάπῃ ἐκείνου με σιωπᾶν ἡτὶ ὑμῶν,
ἡτὶ πᾶρ πειλαβόμεθα κατὰ ἡμᾶς, ὅπως σιωπᾶ
χρῆτε τῆ γνώμῃ τὸ θεὸν ἡτὶ χριστῷ, ἡτὶ ἡσυχᾶ
λος, μιμηταὶ γὰρ με, φησὶ, γίνεσθε, καὶ ὡς κατὰ χρι
στῷ, ὅθεν ἡτὶ ὑμῶν πρέπον σιωπᾶν τῆ τὸ ὑποκόπιον
γνώμῃ, ἡτὶ θεὸν ποιούμενον ὑμᾶς. ὅτι ἡτὶ πᾶσι
ἡ αὐτοῦ, σοφιστῶν τῶν ὑπο τὸ πνῦμα ὑμῶν (τὸ γὰρ ἀξί
νόμασον πρεσβυτέρου, ἀξίον ἂν τὸ θεὸν, ὅπως σιωπᾶ
μοςαι τῶ ὑποκόπιον, ὡς χορδαὶ κινῆσαι,) σιωπᾶ
μεν ὡς τῶ ὁμοίων, ἡτὶ συμφωνῶν ἀγάπῃ, ἡτὶ ὅθεν
ἀρχιγὸς ἡτὶ φύλαξι ἡσυχᾶς χριστοῦ, ἡτὶ οἱ κατὰ αὐτοῦ
χορδοὶ ἡτὶ εἰς ἵνα σύμφωνοι ὄντες ὡς ὁμοίων,
σιωπᾶν θεὸν λαβόντες, ἡτὶ φρόνησι ἡτὶ γένεσθε
τῆ συμφωνίας, τῶ θεῷ πατρὶ καὶ θεῷ ἡτὶ ἡσυχᾶ
νω ἡτὶ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ὡς κεντῆρα ἡμῶν. ἡτὶ ἡ
τοῖς, φησὶ, πᾶρ ἀγίῃ, ἵνα ὡς ἐγὼ ἡτὶ σὺ ἡσυχᾶ
καὶ αὐτοῦ ἡτὶ ἡμῶν ὡς ὡσιμ. ἡτὶ σιωπᾶν οὐκ ὅθεν ὑμᾶς,
ἡτὶ ἀμωμον φρόνησι σιωπηλῶν θεῶν, μιμητῶν
εἶναι χριστοῦ, ὅ καὶ μέλη σιωπᾶν. εἰ γὰρ ἐγὼ ἡτὶ μιμητῶν
χρόνον πᾶσι τῶ σιωπᾶν ἐσχομ πρὸς τὸν ἐπίσκο
πον ὑμῶν, ὅνα αὐθροπῆν ἡσυχᾶν, ἀλλὰ πνῦμα
τικῶν. ὡς ὡς μακροῦ ὑμᾶς μακροῦ τῶν ἀνακα
κρηματῶν αὐτῶν, ὡς ἡ ἐκκλησία τῶ κεντῆρα ἰησοῦ,

